

Sygn. akt IV KO 36/20

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie zażalenia **M. B.** na postanowienie prokuratora Prokuratury Okręgowej w K. z dnia 18 marca 2020r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o sygn. akt PR Ds.(...),

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 28 kwietnia 2020 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w O.

zawartego w postanowieniu z dnia 18 marca 2020 r., sygn. akt II Kp (...),
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu
na dobro wymiaru sprawiedliwości,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w R.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 marca 2020 r., sygn. akt II Kp (...), Sąd Rejonowy w O. , na podstawie art. 37 k.p.k., wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu zażalenia M. B. na postanowienie prokuratora Prokuratury Okręgowej w K. z dnia 29 października 2019r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o sygn. akt PR Ds.(...)

Uzasadniając wniosek wskazano, że zawiadomienie M. B. o popełnieniu przestępstw odnosi się bezpośrednio do działań m.in. sędziów tamtejszego Sądu, zatem rozpoznanie zażalenia w sądzie właściwym miejscowo mogłoby stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania w tym sądzie sprawy w sposób obiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu zażalenia pokrzywdzonego M. B. na postanowienie prokuratora Prokuratury Okręgowej w K. z dnia 18 marca 2020r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o sygn. akt PR Ds.(...) - jest zasadny.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego niejednokrotnie podnoszono, że kryterium „dobra wymiaru sprawiedliwości”, o którym mowa w art. 37 k.p.k., odnoszone jest do sytuacji, które mogą wywierać realny wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać w opinii publicznej uzasadnione (choćby obiektywnie nieprawdziwe) przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy w sposób bezstronny. Niewątpliwie do okoliczności subiektywnie uzasadniających powstanie wątpliwości odnośnie do zdolności zachowania bezstronności przez sąd właściwy należą te, występujące w sprawach, w których osobą oskarżoną bądź wskazaną jako podejrzana o popełnienie przestępstwa jest sędzia sądu właściwego lub sądu nadrzędnego. Na gruncie przedmiotowej sprawy pokrzywdzony wskazuje, że m.in. sędziowie Sądu właściwego, a także prokuratorzy Prokuratury Rejonowej w S. i O., w inicjowanej przez niego sprawie, przekroczyli swoje uprawnienia działając na jego szkodę w rozumieniu art. 231 § 1 k.k.

Wobec tego podzielić należy argumentację zawartą w uzasadnieniu postanowienia Sądu Rejonowego w O., że z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, o którym mowa w art. 37 k.p.k., należy niniejszą sprawę przekazać innemu sądowi równorzędnemu. Pozostawienie tej sprawy do rozpoznania w Sądzie właściwym, nie sprzyjałoby realizacji istotnego ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości celu, jakim jest potrzeba ukształtowania, w świadomości żalącego jak i w opinii publicznej, przekonania o bezstronności sądu rozpoznającego przedmiotowe zażalenie.

Z tych względów orzeczono jak w postanowieniu.